

การเข้าถึงพระรัตนตรัย

พระเทพสิงหนุราชาจารย์

P16006

ถ้าท่านตั้งใจปฏิบัติธรรมโดย กิณน้อย พุคน้อย นอนน้อย ทำควรเพียรให้มากแล้ว ไม่สนใจใครทั้งหมด ตัดปติโพธกังวลให้หมด ถ้าท่านตัดปติโพธกังวลไม่ได้ ท่านไม่ได้อะไร พระว่าพระวัง ห่วงโน้น ห่วงนี้ ห่วงนั้น ท่านจะไม่ถึงธรรมะ เพราะสมาธิจะไม่ มีเลย คุณภาพชีวิตก็จะหมดไป ขาดทุนตรงนั้นหน่อย ขาดทุนตรงนี้หน่อย เลยอยู่ไม่ รอด ชีวิตนี้จะปลดเปลื้องความชั่วจากตัวไม่ได้แน่นอน แต่เราก็ไม่รู้ตัวว่าชั่วหรือดี แต่ ถ้าเข้าถึงธรรมะ แล้วแยกแยะออกไปแล้วว่า อันนี้ความชั่ว อันนี้ความดี จะรู้จริงเลยว่า เราทำชั่ว มาแต่ครั้งอดีต เหมือนเราแยก รูป นาม ชันธ ๕ เป็นอารมณ์ ก็แยกออกไป ตามสภาพ ของสภาวะธรรม แล้วจะรู้ว่าที่ผ่านมาไม่ดีเลย ขาดทุนชีวิต ขาดทุนชีวิตนี้ แก่ยากมาก แต่ขาดทุนสตางค์ ขายขาดทุนแล้วค้าขายใหม่ก็ได้กำไร เอามาชดเชยกัน แต่ขาดทุนชีวิตนี้ เอาอะไรมาชดเชย เอาสตางค์มาชดเชยไม่ได้ บางคนไปท้าวบุญก็คิด ว่าได้แล้ว มีนักศึกษาคนหนึ่ง ปริญญาโทจุฬา นั้ง ๑๕ วัน ได้ดีแล้ว เพื่อนพาไปวัด อื่น แล้วว่าวัดนี้ไม่ดี พาไปนครสวรรค์ ไปเข้าถ้ำกับพระ แล้วพระพาไปตะเลิดเปิดเปิง แล้วพ่อแม่มาร้องให้ที่นี่ ตามลูกไป จนปานนี้ยังไม่กลับ ไม่รู้ว่าพาไปเข้าถ้ำที่ไหน เพราะเหตุใด ลูกสาวจะเป็นเช่นนั้น เพราะไม่เข้าถึงพระรัตนตรัย ไม่เข้าถึงแก่นแท้ มีที่ ไหนพระพาเข้าถ้ำ ถ้ำตัวนี้น่าจะเป็น สมาธิภาวนา

อาตมาเคยกล่าวว่า เมื่อเข้าถ้ำคุณหากลายเป็นมนุษย์โสภิต ตอนออกจากถ้ำคุณ หากลายเป็นกุมภกษัตริย์ เพราะหมดสติ หมดสมาธิ เดรัจฉานจึงเข้ามาแทนที่ คือ อารมณ์ไม่ดี กลายเป็นกุมภกษัตริย์ จึงถูกไกรทองแทงจนถึงแก่กรรม อย่างนี้ชัดเจน การที่ ท่านเปลี่ยนไปวัดโน้น เปลี่ยนไปวัดนี้ รับรองว่าท่านจะขาดทุนอย่างน่าเสียดาย ไม่ได้

แก่นแท้พระพุทธศาสนาแต่ประการใด การเข้าถึงพระรัตนตรัย การปฏิบัติกัมมัฏฐาน เป็นการต่ออายุแท้ๆ

ถ้าท่านทั้งหลายเข้าถึงคุณพระศรีรัตนตรัย แก้วอันประเสริฐ แก้วสารพัดนึกแล้ว ท่านจะรู้เองว่าเราสร้างกรรมอะไรมา นี่แหละคือข้อปฏิบัติธรรมที่จะเข้าถึงคุณพระศรีรัตนตรัยได้ ครูบางโรงเรียนสอนให้เด็กแสดงตัวเป็นพุทธะมามะกะ แล้วให้เด็กว่าคุณพระรัตนตรัย เรียกว่าเข้าถึง ไม่ใช่เลย เพราะไม่ปฏิบัติธรรม จะเข้าถึงได้อย่างไร ก็ว่ากันในรูปแบบ เรียกว่า แบบฟอร์ม เหมือนทหาร วันทยาหัตถ์ วันทยาอูฐ แต่ว่าไม่ได้เคารพผู้บังคับบัญชา ไม่เชื่อฟัง แล้วจะเข้าถึงได้อย่างไร ตรงนี้เราน่าจะคิดกันได้แล้ว แต่ก็ไม่คิดกัน เพราะฉะนั้น ขอเจริญพรว่า คนที่จะเข้าถึงพระรัตนตรัย เหมือนหญ้าปากคอก บางคนไร้บุญวาสนา จะไม่สนใจ ผู้ที่มาปฏิบัติกัมมัฏฐาน เนียะ จะไม่สนใจ มากันเป็นร้อยเป็นพัน แต่ก็ไม่ได้อะไรกัน มากุยกัณ เสียเวลาเปล่าๆ บางคนก็มาหางานในวัด ถ้ามคนโน้น คนนี้ มีบริษัทใหม่ จะเข้างานจะช่วยได้ไหม ก็มาหากันในบวชชีพรามณ์ ไปหลายๆ วัด ข้อเท็จจริงไม่ใช่ซะเลย ตัวเองไม่ได้อะไร ขาดทุนอย่างน่าเสียดาย เวลาทั้งหมดไปเปล่า ไม่เกิดประโยชน์โสติดิผล แต่ประการใด เพราะฉะนั้นถ้าท่านไม่ปฏิบัติธรรมแล้วจะเข้าถึงคุณพระศรีรัตนตรัยไม่ได้ ปากรับศีลได้แต่ใจไม่รับ จิตไม่ยอมรับ เพราะอะไรจิตไม่ยอมรับ เพราะไม่ได้ปฏิบัติธรรม ถ้าท่านปฏิบัติธรรม ทำตามทีอาตมากล่าวและชี้แจงแสดงไป ให้ท่านเข้าถึงคุณธรรมและแก่นแท้พุทธศาสนาแล้ว นั่นแหละท่านถึงจะรู้ว่า พระรัตนตรัยมีคุณประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ได้อย่างไร

รัตนตรัยคือ แก้ว ๓ ประการ แก้วสารพัดนึกถ้าเข้าถึงจริงๆ คิดเงินไหลนอง คิดทองไหลมา จะคิดอะไรสำเร็จหมด จะนึกอะไรก็สำเร็จ โดยปฏิบัติ ไม่ใช่คิดไปแต่ลอยๆ ลม คิดแล้วก็ต้องทำด้วย กิจกรรมของตนถึงจะมีประโยชน์ของการคิด คิดแล้วไม่ทำ แล้วก็ไม่ภาวนาไหนเลยกิจกรรมของเราจะดีได้ เข้าไม่ได้เลย เข้าถึงคุณพระศรีรัตนตรัย ต้องปฏิบัติ เข้าถึงแน่นอน อาตมาขอยืนยันเพราะเราได้ผ่านมาก่อนแล้วนะ

ว่าอะไรเป็นอะไร พุทธัง สรณัง คัจฉามิ คือคุณพระศรีรัตนตรัย แก้ว ๓ ประการ ของ
ง่าย ๆ แต่ท่านทำไม่ได้ คุณของพระพุทธรูปเจ้าเอณกอนันต์ มากมายเหลือเกิน พระ
ปัญญาคุณ พระวิสุทธิคุณ พระมหากรุณาธิคุณ ที่อาตมาพูดเสมอ ๆ ว่า สาม-สาม-
แก้ว หมายถึง คุณพระพุทธรูป มี ๓, คุณพระธรรมก็มี ๓, คุณพระสงฆ์ก็มี ๓ เรียกว่า
สาม-สาม-แก้ว ก้าวหน้าจุดมุ่งหมายของชีวิต ได้กำไรแน่นอน จิตของท่านอย่าพะว้า
พะวง อย่าสงก่า อย่าห่วงโน้น ห่วงนี้ แต่ตัวของตนเองไม่ห่วง ตัวเองไม่ได้ช่วยตัวเอง
เลย ท่านจะติดห่วงอยู่ตรงนั้น ถ้าตายไป ท่านอยู่ตรงนั้นเลยนะ เป็นเปรต เป็นโสม
เฝ้าทรัพย์ มีตัวอย่างที่วัดเยอะ ไม่เกิดประโยชน์แต่ประการใด

คำว่าตายจากโลกนี้ไป เหมือนย้ายบ้านนี้ไป ย้ายบ้านไปหมดแล้ว ยังจะมานั่ง
เฝ้าที่ดินอยู่อีกหรือ เรียกปูโสมเฝ้าทรัพย์ จนกว่าจะหมดเวร หมดกรรม จึงจะจากไป
เป็นเวลา ร้อยๆ ปี แต่ถ้าเราเข้าถึงพระรัตนตรัยแล้วจะรู้เหตุการณ์ของชีวิต ได้ดีมาก
ด้วยการปฏิบัติธรรม

คุณพระศรีรัตนตรัย มี ๓ นั่นก็คือ

ก. คุณพระพุทธรูป มี ๓ คือ พระปัญญาคุณ พระวิสุทธิคุณ พระมหากรุณาธิคุณ

๑. พระปัญญาคุณ มี ๓ คือ

๑.๑ ปัญญาคุณ เฉพาะข้อเดียวก็มากมาย สุดมยะปัญญา ปัญญาเกิด
จากการศรัทธาฟัง สนใจฟัง หัวข้อต้องทบทวน ทบทวนในการฟัง แล้วเก็บ
หัวข้อเอาไว้ มาปฏิบัติทันทีอย่ารอรีแต่ประการใด ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม จะไม่รู้ตัวนี้
ไม่รับรู้ ก็จะเอาใจแต่ตัวเอง จะเอาใจตัวเอง ไปไม่รอด

๑.๒ จินตามยะปัญญา ต้องมีความคิดลึกซึ้ง คิดมีรูปแบบ คิดด้วย
ปัญญา ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม จะคิดอย่างไม่มีปัญญา ถ้าปฏิบัติธรรมจะคิดอย่างมี
ปัญญา ต้องได้ปัญญาในการแก้ปัญหานั้น

๑.๓ ภาวนามยะปัญญา เกิดจากการปฏิบัติ ทั้งนั้น ก็ตั้งใจฟัง สนใจฟัง
แล้วเอาไปคิด ภาวนามยะปัญญา ภาวนาให้เกิดปัญญา ให้ผุดขึ้นมาที่ลิ้นปี่

มันจะออกมา “คิดหนอ” เห็นเลย คิดด้วยปัญญา ออกมาเห็นชัดเจนมาก แล้วภาวนาเกิดปัญญาตามลมหายใจเข้าออก ซ้ำ ซ้ำ หายใจซ้ำๆ ยาวๆ นี่แหละคือ “ภาวนา” ภาวนาให้เกิดปัญญาในลมปฏิบัติอานาปานุสสติ คือ สติปัฏฐานสี่ ทำให้รู้รอบขอบเขต รู้ละเอียดอ่อน รู้ข้างนอก รู้ข้างใน รู้เวลา รู้กาลเทศะ กิจจะลักษณะ รู้บาป รู้บุญ รู้คุณ รู้โทษ รู้สิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์ ตรงนี้ได้บุญกุศลมาก นี่แหละ คือเข้าถึงคุณพระศรีรัตนตรัย

ถ้าจะเข้าถึงคุณพระศรีรัตนตรัย ไม่ภาวนาไม่ปฏิบัติ จะเข้าถึงได้อย่างไร รู้ไม่ได้เลย พระก็ไม่สอน พระท่านก็ไม่ปฏิบัติ จะรู้หรือ แล้วท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าพระอยู่ที่ไหน อยู่ที่ผ้าเหลืองหรือ ถ้าอยู่ที่ผ้าเหลือง ไม่ต้องไหว้ที่นี้ ไปไหว้ที่ร้านฮั่วสะฮวด ผ้าเหลือง เยอะเลย ไปไหว้ตรงนั้นได้บุญเยอะเลย ร้านไหนมีผ้าเหลืองก็ไปกราบผ้าเหลือง ผ้าเหลือง คือพระ อยู่ตรงนั้น แหละ พระคือประเสริฐ ล้ำเลิศทุกประการ ใจประเสริฐไม่มีกิเลสนานาประการ มีสภาวะธรรมเป็นหนึ่งในตองอู เรียกว่า “พระ”

การภาวนา สามารถกำจัดความชั่ว ออกจากตัวได้ ที่ว่าแก้ปัญหาคือชีวิต คือ แก้ตรงนี้ ก็ทำให้ครบวงจร สาม-สาม-แก้ ตั้งใจฟังใหม่ สนใจฟัง สนใจคิดใหม่ ที่ท่านมีสติปัญญา ไม่ใช่คิดออกมาแยกแยะ คิดตัวนี้ต้องแยกแยะ แล้วก็ภาวนาแยกแยะ บำบัดน้ำเสียออกไป เรียกว่าอะไร คิดเอาความชั่วออกไป เอาความดีเข้าไว้ อย่างนี้ดี เรียก “ภาวนา” แยกแยะเอาความชั่วออกจากตัว เอากฎแห่งกรรมที่ทำเลวมาแต่ก่อนเอาออกไป นี่แหละเรียกว่ากำจัดความชั่วออกจากตัวได้ชัดเจน ถ้าท่านไม่ปฏิบัติธรรมท่านจะไม่รู้เลย

ภาวนามะปัญญา แปลว่า บำบัดน้ำเสียออกจากจิตใจ แยกแยะความชั่ว ความดี ท่านจะไม่มีทิสฺสู ไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะกับสามี ภรรยาแน่ แล้วก็สนใจดูลูก นี่คือการดีไว้เอาชั่วออกไป เรียกว่าภาวนา แยกแยะ แยกรูป นาม ชันธ์ ๕ เป็นอารมณ์ อะไรเป็นรูป อะไรเป็นนาม อะไรเป็นกิจกรรม อะไรเป็น

ข้อคิด นี้แหละสามารถขจัดความชั่วออกจากตัวได้ ด้วยความอดทน ไม่บ่น ไม่
ภาวนาแบบบ่น ที่บ่นลูก บ่นหลาน ไม่ใช่ภาวนา นะ เขาเรียกว่า บ่น น่ารำคาญ
มาก ภาวนาไม่ให้คนอื่นได้ยิน ภาวนาให้ตนเองแยกแยะตัวเองออก เราทำ
ความชั่วใหม่

ท่านคิดว่าเป็นคนชั่ว หรือเป็นดี มีไหมที่ว่าตัวเองเป็นคนชั่วเป็นคนเลว
ไม่มีหรอก ดีหมดทุกคน แต่ดีจริงประการใดนั้น ต้องให้คนอื่นเขาเห็นเป็น
พยานหลักฐาน นี้แหละเรียกว่าภาวนา ทำให้จิตใส ขยายปัญญา ทำให้มี
สติสัมปชัญญะ ที่จิต น้ำขุ่น มันจะออกไป น้ำใสจะมาแทนที่ สร้างความดีกัน
ต่อไป บำบัดน้ำเสียในหัวใจ หัวใจท่านจะไม่ขุ่น ไม่เศร้าหมองใจ นี่คือตัวกิเลส
จิตใจดีมีปัญญา จะแก้ปัญหาได้ชัดเจน

๒. พระวิสุทธิคุณ

ก็มาจากภาวนา ภาวนาแล้วทำให้จิตบริสุทธิ์ คือพระวิสุทธิคุณของพระพุทธเจ้า
พระพุทธเจ้าบริสุทธิ์ เมื่อบริสุทธิ์แล้วเกิดอะไรขึ้น ภาวนาหนักเข้าไป เกิดเมตตา มีแต่
เมตตาไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตแน่นอน นี่คือเข้าถึงธรรมะ ถ้าไม่ปฏิบัติ ได้แต่อ่านหนังสือมา
หลายเล่มแต่ทำไม่ได้ ก็ไม่เกิดประโยชน์เสถียรผลแต่ประการใด

๓. พระมหากรุณาธิคุณ

ก็มาจากภาวนา ภาวนาทำให้จิตใส ขยายปัญญา จิตบริสุทธิ์ ถ้ามีจิตบริสุทธิ์
กันแล้ว อตมมารับรองว่าท่านทุกคนต้องมีแต่ความเมตตา จะมีความสงสารสัตว์ ไม่
ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตกันต่อไปแล้ว จะสงสารเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ถ้าเป็นสามภรรยา
กัน จะสงสารเห็นใจกันทันที ถ้าพยายามปฏิบัติแล้ว เคยทะเลาะกันจะจดทันที จะไม่
เอาความชั่วมาใส่ตัวอีก การทะเลาะกัน คือกันเอาความชั่วมาใส่ตัว ไม่เกิดประโยชน์
เลย พระพุทธเจ้าสอน แต่เราปฏิบัติธรรมกันไม่ได้ ก็ต้องทะเลาะกันต่อไป ไม่อดทนต่อ

อะไร และทะเลาะกันทั้งวันเลย ก็ขอเจริญพรจะได้ประโยชน์อะไรสำหรับกิจวัตรประจำวัน มันเสียงานในธุรกิจ ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ จะสอนไม่ได้ดีเลย เป็นนักธุรกิจก็เสียหมด สิ่งนี้สำคัญ เป็นตัวปฏิบัติ แต่เราไม่เอาปฏิบัติตรงนี้กัน จะไปแต่สวรรค์จะไปญาณ ๑๖ พอดครบเจ็ดวัน ก็จบญาณ ๑๖ แล้วเป็นโสดา ไม่ใช่เลย ผิดอย่างน่าเสียดาย แต่พื้นฐานของพระรัตนตรัยด้วยการปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระพุทธศาสนา ให้ถึงแก่นแท้แน่นอน แก่นแท้มันอยู่ที่นี้ ไม่ใช่อยู่ที่ตัวเนื้อหนัง มันไม่มีตัวตนแต่ประการใด ของแท้คือของดี ของปลอมคือของชั่ว ของเลวคือของที่มีจิตใจเลวร้าย ถ้าเราเข้าถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา นั่นแหละคือแก่น แปลว่าความดี มีอดทน แก่นตัวนี้แปลว่าอดทน ต่อสู้นาวร้อนได้ทุกประการ ต่อสู้กับความเจ็บใจในสังคม ใครจะด่าใครว่าไม่โกรธ ถึงแก่นตรงนี้เอง

ภาวนาเสียงหนอ ใครมาด่า ให้ด่าเข้าไป เราก็ภาวนาเสียงหนอ ไม่โกรธ ถ้าเราโกรธเราก็ไม่ถึงแก่นแท้ เราโกรธ เราก็ไม่ถึงพระรัตนตรัย ใช่หรือไม่ ขอให้คิดตรงนี้ นะอย่าไปทำสูงเลย ไปอ่านหนังสือ ญาณ ๑๖ ไปอ่านพระอภิธรรม สอนพระอภิธรรมถึง ๙ ปริเฉท แล้วท่านไม่เคยปฏิบัติเลย แล้วท่านพูดได้ดีด้วย แต่การพูดของท่าน ท่านทำไม่ได้ตามพูดนั้น ใช่หรือไม่อย่างไร นี่แค่คุณของพระพุทธเจ้า องค์เดียวมีถึง ๓ พระองค์สอนเราให้มีปัญญา ปัญญาทางโลกนั้น นักปราชญ์ของโลก จะเป็นท่านผู้ใดก็ตาม มีปัญญานอกตัว คือช่วยชาวโลกไม่ได้ ช่วยตัวเองยังไม่ได้ แต่พระพุทธเจ้าของเรา มีปัญญาในตัวช่วยตัวเองได้อย่างเช่นการปฏิบัติธรรม พระพุทธเจ้าต้องการให้เรา มีปัญญาในตัว อย่าเอาปัญญาอย่างอื่นมาใช้ ปัญญามี ๒ อย่าง โลกียปัญญา โลกุตระปัญญา

โลกียปัญญา คือปัญญาทางโลก เรียนเพื่อมาประหัดประหาร เรียนเพื่อมาโกงกัน เรียนกฎหมาย เรียนทำอาวุธ เพื่อมาต่อสู้กัน

โลกุตระปัญญา คือปัญญาทางธรรม ทำให้พ้นทุกข์ ทำให้ถึงความสุขโดยนัยยะดังกล่าวมาแล้ว

ปัญญาเกิดทั้งทางโลก และทางธรรม ปัญญาในตัว สามารถ ช่วยตัวเองได้ ปัญญาในตัวช่วยตัวเองไม่ได้ทั้งนั้น ใครจะมาช่วยเราได้ นอกจากเราต้องช่วยตัวเอง เท่านั้น ท่านทั้งหลายอย่าไปหมายพึ่งสามี อย่าไปหมายพึ่งคนอื่น เราก็ไม่รู้ว่าจะห่าง สามีกับเราใครจะตายก่อนใคร บางทีพ่อแม่ต้องทำศพลูก เพราะอายุสั้น ไม่ได้รับพร ไม่อ่อนน้อมต่อพ่อแม่ ก้าวร้าวต่อพ่อแม่ มาก จึงต้องตายกลางถนน พ่อแม่จึงต้องเอา ลูกมาทำศพ อย่างนี้ชัดเจนนมาก เมื่อสมัยโบราณ มีแต่ลูกทำศพให้กับพ่อแม่ ทำบุญ แห่ยัด ให้พ่อแม่ เดียวนี้พ่อแม่ทำให้ลูกแล้ว เพราะเหตุดังกล่าวมา เพราะไม่ถึงแก่นของ พระพุทธศาสนา ช่วยตัวเองไม่ได้

ข. คุณพระธรรม มี ๓ คือ

๑. สร้างความดี

๒. ละความชั่ว

๓. อย่าเอาความชั่วมาไว้ในจิตใจ

แยกแยะความชั่วออกเสีย นี่คือพระธรรม ต้องปฏิบัติธรรม จึงจะรู้ว่าความดี ความชั่วเป็นอย่างไร ใครๆ ก็เข้าข้างตัวเองทั้งนั้น ตัวเองดีทั้งนั้น คนอื่นไม่ดี แต่เราไม่ รู้ตัวเลยว่า ที่ทำไปนะ ดีหรือเปล่า ถ้าเราปฏิบัติธรรม เราจะรู้เลยว่า ทำไปนะมันไม่ดี ต้องเลิก บอกตัวเองได้ สอนตัวเองได้ อย่างนี้ซิ ไม่ใช่ให้คนอื่นมาบอกแล้วโมโห เรา ต้องสอนตัวเองให้ชัดแจ้งเห็นสังขะธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าฉะนั้น ธรรมะมีไม่มาก ละความชั่วได้ไหม สร้างความดีได้ไหม ถ้าสร้างความดีได้ ละความชั่วได้ จิตท่านจะใส จิตท่านจะบริสุทธิ์ นี่คือธรรมะ มีเท่านั้นเอง จิตท่านบริสุทธิ์แล้วความชั่วของท่านจะเข้ามาไหม น้ำท่านใส ใสสะอาดบริสุทธิ์แล้ว

เราจะเอาน้ำสกปรกไปล้างขามสกปรก ไปล้างถ้วยสกปรก อย่างนี้มันจะหาย สกปรกหรือ ต้องเอาน้ำสะอาดไปล้างขามสกปรก มันถึงจะหมด เหมือนเราบำบัดน้ำ เสียออกจากหัวใจ นั่งภาวนาพองหนอ หยุบหนอเป็นต้น มันก็ขจัดน้ำเสียไปตลอด ทำ ให้อารมณ์ดี หายใจเข้ายาวๆ หายใจออกยาวๆ แล้วกำจัดน้ำเสียที่อารมณ์นั้น

ออกไปที่ละหยุด ที่ละหยุด แล้วน้ำที่เหลืออยู่ก็จะใส นั่นแหละท่านจะรู้ตัวท่านเองว่าท่านมีกรรมอะไร ท่านมีอะไรเป็นโรคประจำตัวบ้าง แยกแยะออกไป น้ำใสมันจะเห็นกันแก้ว น้ำขุ่นมันจะมองไม่เห็น เลยกลายเป็นเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นความชั่วเป็นความดี เลยไม่รู้ตัวเลยว่าตัวเองทำชั่ว กลับมีทิสฺฐิใครเตือนไม่ได้โกรธทันทีตัวอย่างเช่น ภรรยาเตือนสามีไม่ได้โกรธ ทิสฺฐิสฺสูง คนที่เข้าถึงพระศรีรัตนตรัย ไม่มีทิสฺฐิเลย จะรับฟังทุกคน จะพูดดี พูดชั่วอย่างไร รับฟังทั้งนั้น แต่รับฟังแล้วถือ อุเบกขาภาวนา เป็นผู้ใหญ่ที่ดี จะไม่ว่าใครเลย ใครเขาจะด่าจะว่าเราอย่างไรก็ไม่กระทบกระทั่งไม่พินผอยหาตะเข็บ นี่คนที่เข้าถึงธรรมะแล้ว อันนี้ก็สำคัญมาก แต่ไม่มีใครปฏิบัติกันปฏิบัติไม่ถึงขั้น ปวดเมื่อยแล้วเลิกเลย เราจะเลิกไม่ได้ คิดว่าถ้ามันจะตายให้มันตายหน่อยได้ไหม เดียวจะรู้ของจริง ถ้าเราไม่อดทน เราจะรู้แต่ของปลอม ของปลอมเนี่ยคนชอบเพราะสบาย คนเราไม่ชอบลำบาก พอโดนความลำบากก็เลิกเลย แล้วท่านจะได้ถึงขั้นดีไหม

ค. คุณค่าของพระสงฆ์ ก็มี ๓ พระสงฆ์ คือ

๑. ปฏิบัติดี
๒. ปฏิบัติชอบ
๓. ปฏิบัติ คงวาคงศอก

นี่คือพระสงฆ์ ปัจจุบันนี้มีไหม ท่านทั้งหลายไม่ต้องไปหาพระสุปฏิปันโนแล้วไม่มีหรอก หายาก เพราะลูกชาวบ้าน มาบวช แล้วมาบิณฑบาต แต่ทว่าเราไม่ได้ใส่บาตรเพราะเป็นลูกใคร ตอนใส่บาตรเราสวด “สุปฏิปันโน ภาคะวะโต สาระกะสังโฆ สังขังนะมาสิ สุกทินนัง วัตะเมทานัง ประสิฐุทธิทานัง อาสะวะกะยา วัหัง นิพพานัง โหตุ” ข้าพเจ้าขอทำบุญกับพระสุปฏิปันโน ผู้ประพฤดีดีและปฏิบัติชอบ แล้วก็ใส่บาตรไป แต่ตัวพระองค์นั้นจะดีหรือชั่วอย่าไปมอง เราจะไปหาที่ไหนพระสุปฏิปันโนเหมือนอย่างพวกกรุงเทพฯ ทั่วรัญญูเที่ยวไปหาพระสุปฏิปันโน วัดไหนมีบ้างหรือ

ก็ขอเจริญพร พระมาบิณฑบาต หน้าบ้าน แต่บอกว่าฉันไม่ใช่บาตรพระวัดนี้ บางบ้านพูดให้อาตมาได้ยิน ไม่เลื่อมใสองค์นี้ แล้วท่านจะไปเลื่อมใสใคร ถ้าท่านพูดอย่างนี้ แสดงว่าท่านไม่ถึงธรรมะ ถ้าท่านถึงธรรมะ ถึงพระรัตนตรัย ท่านจะปฏิบัติได้ ท่านจะไม่มองพระในแง่ร้าย พอเห็นนุ่งเหลืองก็คิดว่าสุปฏิปันโน กล่าว่า “สังฆังนะมามิ ข้าพเจ้า ขอไหว้พระสงฆ์สาวก ของพระพุทธเจ้าผู้เป็นสุปฏิบัติ” ก็ถึงเลย ถึงแน่นอน อาตมาของบิณฑบาตเลยนะ ชั่วดีที่ห่างอยู่ที่ตัวพระท่าน ดีชั่วอยู่ที่เรา เราก็คิดว่าใส่บาตรพระสุปฏิปันโน ก็แล้วกันแล้วเราก็ได้บุญ

เจตะหัง ภิกเว กัมมัง วะทามิ กรรมเป็นตัวกระทำที่เราได้บุญ อย่าไปมองพระ เณรมาก็ไม่ใช่ หลวงตาองค์นี้ก็ไม่ใสไม่เลื่อมใส เลยท่านไม่ต้องทำบุญ ไม่ต้องตักบาตรจนกระทั่งตาย

พระรัตนตรัยอยู่ที่ไหนเราปฏิบัติกัน ถ้าหากขาดตรงนี้แล้ว ไปดูพระชั่วพระดีอะไร ท่านจะเสียใจไปตลอดชีวิต บางคนไม่ได้อะไรเลย ตักมาจนแก่ แต่ไปตกนรกเลย เพราะเจตนาไม่บริสุทธิ์ ตายด้วยอำนาจโทสะก็ต้องตกนรกไป ไม่ชอบด้วยอำนาจโทสะ ก็กลายเป็นเปรต อำนาจโมหะ ตายเป็นสัตว์เดรัจฉานไม่มีปัญญา เป็นผู้ไร้ปัญญา

ขอเจริญพรว่า ถ้าท่านเข้าถึงพระรัตนตรัยแล้ว จะรู้จริงขึ้นมาเลย ภาวานานี้คือ พระคุณพระพุทธเจ้า แต่บางคนไหว้พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ไม่รู้อะไรเลย ไหว้ส่งเดชไม่มีเหตุมีผล ไม่มีศรัทธา เพราะไม่รู้ ถ้ารู้จะมีศรัทธา ปลูกศรัทธาให้ขึ้น มีฉันทะ ความพอใจ ในพระรัตนตรัยที่อาตมากล่าวมานี้ ท่านจะได้ถึงพระรัตนตรัยแน่ เข้าถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เข้าถึงแก่นแท้พระพุทธศาสนาด้วยการภาวนานี้ จะเกิดประโยชน์โสดาผลแก่ตัวท่านเองมิใช่น้อย

ท่านได้คุณพระศรีรัตนตรัยแล้ว ท่านจะได้รู้ชัดว่า ภาวานาแล้วมันได้ตรงไหน ท่านจะรู้เองว่า คุณพระพุทธเจ้าอยู่ที่ตัวเรา พระธรรมเจ้าอยู่ที่ตัวเรา พระสงฆ์เจ้าอยู่ที่ตัวเรา เราจะได้รู้ เราจะได้แสดงออกว่าเป็นผู้มีปัญญา จะแยกแยะความชั่วออกจากตัวให้ได้

เลยมีแต่ความดี มีปัญญา ท่านจะได้ความปรารถนาดังที่กล่าวมาทุกประการ ไม่ใช่เรื่องเหลวไหล

อาตมาที่เข้ากัมมัฏฐาน เรารู้ตัวอยู่ว่าเป็นอะไรขึ้น จะเกิดโรคอะไรบ้าง เขาไม่ให้ต่อสัญญาในปีนี้ เราก็อยู่ไม่ได้แล้ว เราเจริญกัมมัฏฐานเป็นการต่ออายุ ต่อรูป ต่อนาม ชั้นที่ ๕ เป็นอารมณ์ ตรงนั้นะ ของใครก็ต่อเอาเอง ไม่ใช่เอาความดีให้กันได้ ถ้าความดีเอาให้กันได้ โยมไม่ต้องมานั่ง อาตมาจะเสกให้ เอาความดีไปเลย เอาใส่กระเป๋าไป ไปถึงบ้านก็หมดเลย ในกระเป๋าก็ไม่มีด้วย มีแต่อะไรก็ไม่รู้ อาจจะมีแต่หอยก็ได้ ใส่กระเป๋าไปเลยความดีก็หายไปเลย

เพราะฉะนั้น การมาเจริญพระกัมมัฏฐานนั้น เข้าถึงพระรัตนตรัยได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ อาตมาขอยืนยัน ท่านจะรู้เลย การฟังมีประโยชน์ไหม เราไม่พอใจในการฟัง จะไม่ได้ประโยชน์ และจำก็ไม่ได้ ถ้าศรัทธาฟัง สนใจฟัง เหมือนเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชอบมาก ถ้าเรียนแล้วก็ป็นวิชาเอกของท่าน ท่านจะสันต์ดีกว่าคนอื่นเขา เพราะเราชอบ อาตมาถึงได้ถามว่า คนสวยอยู่ที่ไหน ตอบกันผิดทั้งนั้น ก็อยู่ที่เราชอบภาษาอังกฤษเราไม่ชอบมันจะสวยไหม มันจะดีไหม เป็นวิชาเอกใหม่ ตอบอย่างนี้สิ มันจะลึกซึ้งมากกว่ากัน

จะเป็นคนดี ปฏิบัติข้อเดียวคือละความชั่ว ละความชั่วไม่ได้ ดีไม่ได้แน่นอนเอาแต่ความชั่วใส่ตัวตลอดรายการ เลยมีทิสฺสุ คนชั่วคนดีมันต้องทะเลาะกัน คนชั่วมันทำดีไม่ได้ คนดีทำชั่วไม่ได้หรอกนะ ดูตรงนี้อย่าไปว่ากัน แต่การนิทานมันเรื่องธรรมดา มันเรื่องของคนที่ชอบ พระพุทธเจ้าฉันใด ใครจะด่าจะว่าท่านก็ไม่ถือ เพราะคนเราไม่รู้จริง เขาถึงด่าเรา เราสอนให้เขาเป็นคนดี เขากลับมาด่าเรา เพราะเขารู้ไม่จริง เป็นอย่างนี้ แล้วจะเอาอะไรมาเป็นหลักก็หาไม่มี

